

36. 74.

sonat ē. cepit s̄ il p̄te illū vexare nimia fami
 liariata sol c̄ solo eoz orare se ate illū s̄ne c̄ cū
 cubare p̄t cubare h̄ me dei omo ip̄trit oī t̄ m
 anū l̄pedē excedebat d̄ces. si licet ad eo accepisti
 ut ferias ego n̄ p̄hibeo. cuq h̄ p̄temū ager h̄
 n̄ sc̄ uiri fortitudine uict if̄ mōnt leḡ p̄di uexā
 mōris lat̄ p̄cipiū dedit oīq̄ arbusta loci
 illū fl̄ma q̄ se extut omode ḡmādo. Et d̄bō
 vir iste īchisom̄ sue repe p̄mo decūat ut

Mult̄ mulier n̄ uidet n̄ q̄ alspnabit sp̄n h̄ exco
 replatua sp̄e icrere repracōis uicū metuebat. Q
 uod q̄d̄ mulier andies audacter ascedit mōre atq̄ ad
 es sp̄cū ipud̄ sc̄ et p̄p̄it ar ille paulo loḡ itus
 uenit̄ ad h̄ muliebria idm̄ta q̄sp̄c̄t se se icōne
 dedit facit itra dep̄mis et eo usq̄ p̄st ractis q̄ ip̄n
 des mulier afenesē cellule ei m̄mū fatigata excedebat c̄
 cuq̄ ead̄ itelx demōre descedet p̄cipiū uita d̄o uole
 te finiuit ut p̄monis ei s̄nia daret intelligi q̄ ual̄
 d̄o despiciunt q̄ ei famulu ausu ip̄bo gr̄tauit.

Eo repe c̄ tybis flu De bō zenonis miradū.
 Qui p̄es romanorū p̄nima inflēcta deuastas
 congit ut austriſ fluui ſexces ad b̄n̄ zenonis
 martirii atq̄ p̄tificis ecclēia deuenerit. cui et
 die dū iannū rent apte aq̄ n̄ i ea mūme itū
 ut h̄ paulus p̄tſc̄t usq̄ ad fenesē q̄ p̄x̄ era
 nt rectis alte ſc̄t ſit ſit q̄ ſtates iannū ecclēia da
 uferit ita q̄ nll̄ hoīm ibide existimū exire poterit
 h̄ t̄ hoīs h̄ n̄diḡ ſorti coeliſ ſq̄ led̄ ual̄it
 dū au ab aliis q̄ ſugā dederit putaret morti
 p̄t aq̄ diluui p̄ i c̄fessione ſc̄i zenonis aq̄ de